

Дамян Дамянов
1900 и Балканската война

в чаршията се вдигат с гръм рулетки.
Блестят и гарсонетки, и жилетки.
Пера гвардейски и пера паунски.
Австрийски бири и вина бургундски.
Бръснарници с мъже-парламентари
И парламенти, пълни със бръснари.
Глави държавни и глави говежди.
Царете – бележити хора, взети
Направо от виенски кабарета.
Бакали, депутати, фабриканти.
Изобщо свят културен и галантен.
Свят, който може с чест вред да представи
Една цивилизована държава.
Свят, който всичко и навред печели:
И избори, и турски Дарданели,
И борси, и дипломатични битки,
И балове, и тарги със напитки...
Да, всичко, всичко: вълна и желязо.
Печели и народната омраза.
Печели гняв, печели думи груби...
... И нещо само във войните губи.
А във един народ търпи и чака.
С нальми трака и със зъби трака.
Един народ, с чиято кръв търгуват!
Един народ, несвикнал да робува!
Един народ, на делници обречен,
С единствен празник – Видовден наречен.

КРАЙ

© Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Валентина Димитрова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8007>]